

sen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus
Plébánia
10103881-45238100-01000004

Urnatemető

Urnatemetőnkben urnahelyeket lehet megváltani 10 ill. 25 évre. A családi urnahelyek megváltása el nem évülő!

Az urnafülkék megváltási árai:

Férőhely (urna/urnafülke)	Ár (Ft, ÁFÁ-val)
1	165.000.-
2	270.000.-
3	330.000.-
4	420.000.-
5-6	100.000.- /urna
Családi urnahely (örökmegváltás!)	1.000.000.-

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után egy órással **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

2012/2013-es tanévben

CSOPORT	IDŐPONT
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra vagy Csütörtök ½ 5 óra
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsősélemezők I. év)	Szerda ½ 5 óra
3. osztály (elsősélemezők II. év)	Hétfő ½ 6 óra
4. osztály	Kedd 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6. osztály	Kedd ½ 5 óra
7. osztály	Kedd 6 óra
8-10. osztály (Kisifj)	Csütörtök 6 óra
11. o.-tól és egyetem (Nagyifj)	Szerda ½ 7 óra
Házassági hittan	hónap 2. péntek ½ 9 óra
Felnőtt kezdő hittan	Kedd ½ 9 óra (páratlan hetekben)
Felnőtt Katekézis és Bibliaóra	Kedd ½ 8 óra (páros hetekben)
Nyugdíjas Klub	Hétfő 3 óra (páros hetekben)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem. **A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.**

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség Lapja
IX. évfolyam 6. szám (79.) - 2012. szeptember

Tanévnyitó

„Mester, egész éjszaka fáradtunk, és nem fogtunk semmit, de a Te szavadra kivetem a hálót!” (Lk 5,3)

Tanévkezdéskor számba vesszük emberi erőforrásainkat, számot vetünk a lehetőségeinkkel. És ez így van jól. De a keresztény embert a Veni Sancte

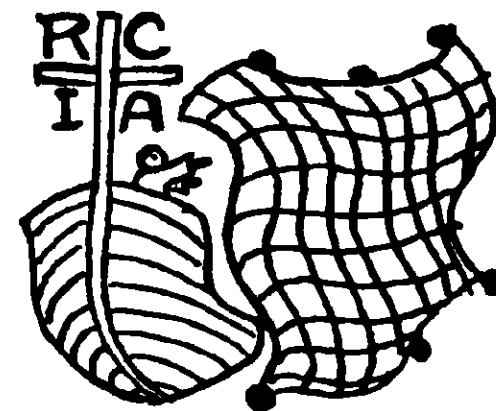
Spiritus, a hit ünnepe arra figyelmezteti, hogy az „emberi lehetőségek” mellett van még más is, az „isten lehetőségek”. Ezek nem a közbeszéd szerinti csodáknak a világa. Nem az irrealitásoknak ábrándja, hanem Isten működése. Iga-

zán akkor lesz ember az ember, ha ezekre az „isten lehetőségekre” megnyílik. Arról van mindenkinek tapasztalata, hogy télenkedik, és nem is történik semmi. De keményen fáradni, és mégsem fogni semmit egy olyan értékes tapasztalat, ami kell időnként. Még az is lehet, hogy az

Úristen néha irgalomból zárja el a csapokat, könyörületből zavarja el a hálótól a halakat... Hogy ébredjünk. A „más lehetőségek” nem csupán ügyesebb praktikák, acélosabb erőfeszítések, hanem az a világ, ami messze felülmúlja a természetet: a természetfeletti!

„A Te szavadra, Uram...” Az ényémre miért nem? Ha a magvetés természetes, az aratás nem lehet természetfeletti. Ha a hívó szó nem teremtető, a válasz is csak esetleges. Péter a csodálatos halfogásban azt értette meg, hogy van, amiért keményen kell küzdeni, emberi erővel, de annak eredménye is emberi. És van, amivel nem tud versenyezni, Isten teremtető gazdagsága, aminek nyitja a figyelmes, engedelmesség lélek. „A Te szavadra kivetem a hálót!” A Veni Sancte erre szeretne megnyitni.

Márton atya

Hitoktatás

Plébániai hittanra hívjuk az eddigi és leendő hittanos gyermekeket! A Szentlélek Úristen lánglelkét kérjük, hogy a tanévben épüljön közöttünk Isten Ország! Minden korosztályban – kisóvodástól egyetemistákig – indulnak csoportok. **A hittanórák rendjét a Hírlevél hátoldalán találjátok.**

A felnőtt csoportokba is várjuk az új jelentkezőket:

- **Felnőtt kezdő hittanra** azokat hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel, és esetleg keresztre, elsőáldozásra is készülnek.

- **Felnőtt Katekézisre és Bibliaórára** a hitünkben elmélyülni vágyókat hívjuk.

- **Házassághittanra** a házasságokat hívjuk. Ez közösségibb együttléte, amelyre mindig más-más házaspár készül fel.

- **Nyugdíjas Klub** (ami egyben nyugdíjas hittan).

Egy tábor margójára (Júl. 5-8.)

Megilletődöttséggel vegyes izgalommal készültünk az idei családi táborra, hiszen előre tudtuk, több szempontból is rendkívüli eseményen fogunk részt venni. Egyrészt, most először fordult elő, hogy tulajdonképpen lányaink vittek minket táborozni az ő társaságukkal valahova és nem fordítva. Ez úgy adódhatott, hogy mi szülők, történelmi okokból még mindig javarészt a Magyar Szentek Plébániára járunk, de amióta 2010 végén Pestszentimreire költöztünk, most egy éves Hanga és négy éves Réka lányunk az itteni közösséget erősíti, így mi is egyre többet fordulunk meg a Nemes utcában. Másrészt, rengeteg dolgot hallottunk az eljövendő táborról, amit el sem tudtunk képzelni. Így aztán örömmel szálltunk autóbába, hogy a gyáli határ mellől felkerekedve megközelítsük a győri helyszínt, az Apor Vilmos Kollégiumot, mely idén újra helyt adott a

mintegy 150 résztvevőnek. Ez a létszám egy kisebb nemzetközi találkozónak is megfelelt volna, de ezúttal egyetlenegy fővárosi plébániáról érkeztek a vendégek, és a világ négy tájáról érkező népek

helyett az egyes családok tagjai formáltak az egymásra hasonlító, de a többiekétől eltérő arcok csoportjainak palettáját.

A mindennapos szentmise nem szokatlan egy ilyen helyen, csak ritka, hiszen nagy kincs, ha egy plébános megetheti, hogy a tábor egész időtartama alatt jelen legyen. Az viszont erősen nagy kihívás, ha egy tábor bevállalja, hogy ilyen széles korcsoportot szólít meg, a pár napos csecsemőtől a szaladgáló kicsiként át a kamaszokig és azok szüleiig bezárólag. Mert ezek a rétegek valóban meg lettek szólítva. Nem csupán kicsalogatva, eltűrve, eltartva, elviselve, de olyan módon megszólítva, ahogy mi mindig is úgy gondoltuk, lehetségesnek kell lennie, ha a körülmények megfelelőek, mindenki hozzájárul, és a szervezőkben is elegendő találékonyság van. De gyakorlatban ezt nemigen láttuk. Itt viszont ez mind megvolt. A csillagok olyan kedvezően álltak ehhez, mint annak idején, mikor Megváltónk született.

A szentmisék elsődleges célközönsége a gyereksereg volt, aminek meg is lett a hatása. A vasárnapi miséket rendszerint inkább jól-rosszul túlélő lányaink tágra

velünk és értünk. Segítse további életében a jó Isten és a Boldogságos Szűzanya!

Szarvasné Mrika

Idősek Otthona megáldása

Talán sokan nem is tudják, hogy az elmúlt hónapokban Pestszentimre határában épült föl a Fővárosi Önkormányzat egyik legnagyobb szociális beruházása. Egy 130 férőhelyes Idősek Otthona nyílt az Alacska úton, amelynek ünnepélyes megnyitójára és megáldására szeptember 3-án került sor. Az avatáson Márton atya a bibliai szent öregek példáját olvasta a Szentírásból, az agg Simeont és Anna

prófétaaszonyt, akik a templomban fogadják a kisdied Jézust és szüleit, és életük végét bearanyozza a Megváltóval való találkozásuk. Az otthonban méltó módon egy ökumenikus imatermet is kialakítottak.

Lelkiéletre hangolva (1.)

A tanév kezdetével szeretnénk indítani egy rovatot, melyben a liturgikus cselekményekkel szeretnénk jobban megismerkedni. Elsőként a szentmisét vennénk górcső alá, és ismerkednénk meg a lépéseivel és azok fontosságával. De mindezek előtt szóljunk néhány szót arról, hogyan készülünk fel, miként érkezünk meg a szentmisére, hogy részvételünk hatékony és lelkiéletünk számára gyümölcsöző legyen. Fontos már otthon felkészíteni a

szívünket, lehetőleg az öltözetünk is eme nemes alkalomhoz illő legyen, de legfontosabb, hogy legmélyebb szeretetünkkel, tiszteletünkkel lépünk be az Úr házába. Törekedjünk arra, hogy a szentmise előtt 5-10 perccel érkezünk meg, hogy nyugodtan foglalhassuk el a helyünket, és hogy késésünkkel másokat se zavarjunk meg elcsendesülésükben. A késés a ráhangolódás rovására megy. A templomban háromféleképpen köszönhetjük Istent. Keresztvetéssel, térdhajtással és fejhajtással Ezeknek több jelentése van. Keresztvetéskor szenteltvízzel hintjük meg magunkat. Ez a megtisztulás jele. A keresztvetés azt jelenti, hogy Istennek ajánlom magam, a térdhajtással a tiszteletünket fejezzük ki. Térdet akkor hajtunk, ha a szentmise bemutatására kijelölt helyen, illetve a templomban őriznek Szentséget. A két gesztust együtt ne használjuk, csak egymás után. Ha a liturgikus térben nincs Eukarisztia, akkor egy fejhajtással fejezhetjük ki tiszteletünket. A misén való magatartásunk az Istennek adott hódolatunk kinyilvánulása. A szentmise Krisztus áldozatának valós - szimbólumokon keresztül történő - bemutatása. Ezért különösen nagy, a hétköznapitól eltérő figyelem illeti meg!

Marcsi

Plébániánk honlapcíme:
www.pestszentimre.plebania.hu
 Hírek, fényképgalériák és ismertető!

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személye-

Szabó Balázs búcsúztatása

Augusztus 26-án elbúcsúztattuk Szabó Balázst, aki 10 éven át látta el templomunk kántori szolgálatát, és később irodistaként főállású alkalmazottja volt a plébániának. Az utóbbi esztendőben már csak a vasárnapi szentmiséken orgonált nálunk, és most egy másik plébánián kapott állást. Isten vezesse további szolgálatában!

2002-ben éppen együtt ültünk a hitanteremben Keresztes Nagy Csaba egyháztanácsi elnökkel, amikor Béla atya behozta Szabó Balázst bemutatni. Már hónapok óta kántor nélkül voltunk. Megörültünk a jó hangú, szerény fiatal embernek. A megegyezés gyorsan megszületett. Pappné Erzsike hosszas beszélgetésekben bevezette az itteni szokásokba. Az öreg mamák meg voltak elégedve a teljesítményével. Hát még, amikor olyan régen hallott, szép énekeket vett elő! De az Erdélyből hozott, sohasem hallott énekekkel érte el a legnagyobb sikert. A felnőtt énekkar ismét működni kezdett. Megdicséért bennünket a jó hangunkért.

Mindig türelmes volt hozzánk. Végül nem az ő hibája volt, hogy az az énekkar ma már nem működik. Bevezette a zsolnárok éneklését a szentmisén. Boldog volt, mikor hallatszott, hogy már a hívek is

éneklék az antifónákat. A plébános úr kérésére megalapította a gitárosok ifjúsági énekkarát, zenekarát. Meg tudta szeretetni magát mindenkiel. Mindig szelíd, megfontolt, visszafogott volt a beszédben. A Szűzanyában, égi Édesanyánkban nagyon bízott. És nem hiába. Noha mindig szűkében volt az anyagiaknak, mégis talpon maradt, sőt, házasodni akart. Erdélyből hozott menyecskét. Itt örvendeztünk házasságának a plébánián. Kántor úr zarándoklatra nem jött el soha velünk, de ennek biztosan meg voltak az elégséges okai. Munkáját mindig pontosan ellátta, mégpedig évekig abban a hideg, öreg plébániái irodában. Sajnálgattam is. Azt mondta erre, hogy egy erdélyi embernek bírnia kell a hideget. Évekig emlegette, hogy ő megszervezte egy zarándoklatot Csíksomlyóra. Végül már kétszer vitt tőlünk egy-egy busznyai zarándokot Erdélybe. Még azt is el kell mondjam, hogy együtt örültünk saját lakása megszerzésének. Igaz, hogy tőlünk messze lakik, Kőbányán, de ennek én hasznát láttam. Hazafelé menet útjába esik a mi utcán, és kántor úr gyakran haza hozott a templomból az autóján. Nem láttuk meg a kisfiát, akinek a születésén vele együtt örvendeztünk. Most már nem is lesz szerencsénk hozzá. De kívánjuk, hogy örizzen meg jó emlékezetében minket. Legyen olyan jó indulatú az őt befogadó közösség, mint amilyen a miénk volt. Hiszen nem csak a munkájában segítettük, hanem anyagiakkal is támogattuk erőnk szerint. Egy Erdélyből jött értékes magyart láttunk benne, aki szolgálatával és magatartásával meghálálja a mi együttérzésünket. Aztán meg nem megy a világ végére, csak a kerületnek egy másik plébániájára! A Fatimai Mária-ünnepek alkalmával biztosan találkozhatunk vele. Köszönjük, hogy itt volt, itt dolgozott

nyílt szemekkel figyelték a prédikáció részeként eljátszott rövid „szindarabokat” és az azokat kiegészítő magyarázatot.

Az esti programok tartalmasságát is dicsérhetjük. Gyermekünket Mervay Panka szerető felügyelete mellett tudhattuk, akivel a sokszor dacos lányok meglepően hamar megbarátkoztak, így újra átélhettük, milyen kettesben részt venni egy esti közösségi alkalmon.

Amiből értelemszerűen kimaradtunk, az az ifjúsági program, de elmondásokból hallottuk, hogy ez is remekül sikerült, és gondos gyerekvigázóinknak lehetőségük nyílt az áldozatos munka mellett az ő útkeresésüket együtt megélni és esténként a felnőtt program után együtt levezetni.

Az akadályverseny hűen tükrözte a tábor fő témáját, a missziót, így a mozgáson és a verseny izgalmain túl olyan gondolatokat is ébresztett, mely azóta is a fejünkben jár. Ilyen például: az Egyház egyetlen célja az evangalizáció.

Köszönjük, hogy befogadtatok, reméljük, még sok hasonló jó élményben lesz részünk veletek. *Kósa család*

Hittantábor – Vargánya-tanya (Júl. 28-Aug. 6.)

Nagyon szívesen írom meg nyári tábori élménybeszámolómat. Amint hazajöttünk, már visszavágyódtam a Vargánya-tanyára, és tudom, hogy ezzel nem vagyok egyedül. Az utolsó nappal kezdeném, amikor együtt várakoztunk a busz érkezésére nagyon vidám hangulatban, fagyit kánalazva. Ekkor már mindenki megkapta egyéni kitüntetését az olimpiai részvételért XVII. Octaviustól (Ábel személyében) az előző esti táborútj keretében. A fagyizás után Andris és Marci (leglelkesebb vezetőink) ölükbe vették „szerelmüket”, és elkezdtek gitározni. Sokan ültek körülöttük és énekeltek velük. Olyan boldogító érzés volt nézni a csapatot, a vidámságot

az arcokon, a szeretetet egymás iránt. Régóta veszek részt táborokban, de nem érzem még ekkora összhangot, összefogást közöttünk.

A felsősökkel együtt háromnapos portyával kezdtük a tábort. Ezalatt lehetőségem volt mindenkiel beszélgetni és jobban megismernem őket egy kis izzádás, szedermajszolás és evangelizálás mellett. Mi már itt igazi csapatá formálódunk. Kedvencem a remek munkamegosztás volt, a fiúk állították fel, majd bontották le az általuk egész nap cipelt sátrakat, mi lányok pedig kentük a változatos kenyereket. Ezek általában májkrémesek és fincsi lekvárosok voltak, de naposabb időben elő lettek pírítva vagy meleg szendviccsé alakultak.

A harmadik napon az alsósokkal együtt megérkezett a pezsgés és a huncutság. Megalakítottuk népeinket és elkezdődött a saját olimpiánk. Minden nap egy-egy olimpikon életét ismertük meg, majd próbáltunk róla példát venni. Napközben Moha bácsi meséit hallgattuk a misék keretében, háborúztunk a számokkal, bibliai történetek jeleneteit festettük

kövekre, részt vettünk egy akadályversenyen, ahol fogyatékosággal élők helyzetét ismerhettük meg és strandoltunk. Esténként pedig, a táborútj körül mutogató énekeket játszottunk, amelyek most sajnos nem jutnak eszembe, de

tudom, hogy volt egy Joe nevű cowboy, aki teát iszik, és egy Dzsaba-dzsaba tánc, amit páran (nem akartam őket nevükön nevezni), például Márton atya és Stéfán nagyon viccesen járt. Volt még egy kimondottan mulatságos, közkedvelt táncos játék, amikor a belső körben állók a dal végére odaszaladtak egy ellenkező nemű külső körben állóhoz, és elárasztották őt NEM igazi puszival (ezt a NEMet külön kérvényezték a szégyenlősebbek). Egyik táborút után még a tavalyi éjszakai eszkimó olimpiai bajnokkal is találkozhattunk. Köszönjük Petinek a lehetőséget. Igazából nagyon sok szuper programot tudnék még említeni, például a kenyér-

sütős játékot, amitől az egyik gyerkőc megijedt, hallva, hogy most segítenünk kell Klári néninek és Marika néninek a konyhában kenyeret sütni. Azt mondta, ő inkább nem jön. Később jött rá, hogy mi játsszuk el a kenyereket, két markáns fiú pedig a kemencét, és ha gyorsan futunk, meg sem égetjük magunkat.

Köszönöm minden táborozónak és táboroztatónak, hogy személyiségükkel, részvételükkel színessé, izgalmassá tették a tábort, és hogy ennyi szép emlékemhez hozzátartoznak. *Fruzi, alias Mulán*

U.i.: Készüljete a bajnokok számára megrendezendő hatalmas méta összecsapásra.

Nagyon örülök, hogy én is ott lehettem a táborban. Tetszettek a csoportos beszélgetések, jó volt hallani a kicsiket. Az éjszakai túra nagyon klassz volt. Barátságot kötöttem két gyerekkel is, Áronnal és Szabolccsal. Megható volt hallanom Moha bácsi meséit, amiket Márton atya csempészett a szentbeszédbe. Örültem, hogy a tábor végén nekem is jutott két gyerek beszélgetésre. Köszönöm Neked, drága Jézus, a gyerekek mosolyát és az örömeit, amiket ebben a táborban kaptam. Hingyi Gábor

Sziasztok! Őszintén mondom, régóta nem éreztem magam ilyen jól hittantáborban! Amik persze mindig a nyár fénypontjai közé tartoznak. Jó volt veletek és a gyerekekkel lenni ilyen szép lelkületű, vicces és rendezett táborban. *Sz. Emese*

Ez a tábor igazi megkoronázása volt a nyaramnak! Nagyon jó volt a csapat. A vezetőségről nem is beszélve! Köszönöm, hogy ezt a hetet veletek tölthettem és befogadtatok magatok közé segítőknek. M. Panka

Ez volt az első nyári táborom veletek, és már most várom a következőt! Nagyon jó volt együtt „dolgozni”, közöttetek létezni, megtapasztalni a sokszínűségeket. Külön köszönetet érdemelnek a hálótársaim, hogy az éjszakáim sem teltek unalmasan. © A táborvezetők belefektetett munkája előtt emelem kalapom! Andris lelkes zenélése, a hangja a mai napig erősen kapaszkodik a fejemben. Rögtön az jutott róla eszembe, amit B.Z. is énekel: „s hangom után talán megfordul a szél...” *Judit*

Így sokadikként már nem igazán tudok újat mondani, mint azt, hogy köszönök Nektek mindent. Óriási álmom vált valóra ez alatt a 10 nap alatt. Köszönöm, hogy befogadtatok a vezetők sorába. Cs. Marci

eszembe jutott egy-egy szentmise közben, vajon mit szólnának mindehhez az iskolában dolgozó tanárok és gyerekek, ha látnák, mi zajlik a munkahelyükön minden vasárnap délelőtt...

Bár még nem ért véget ez a vándorlás vasárnaponként, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon várom már, hogy visszakapjuk templomunkat. Én azért igen meghatározó és magasztos

élményként fogok erre az időszakra emlékezni. Olykor nemcsak kisegítő kántorként, de segítőként is alkalmam volt kivenni a részem a munkából, s ez nagyon sokat adott. Úgy éreztem, részese vagyok annak az üzenetnek, amely arra buzdít minden hívőt, hogy a kereszténység nem állapot, hanem feladat, mely újra és újra harcba hív minket, s azzal, hogy mi, pestszentimrei katolikus hívek összefogunk, nemcsak példát mutatunk Isten országának építésében, hanem bizonyosságot is teszünk róla itt, lakóhelyünkön. *Sz. Judit*

Bakonybélben voltunk

Féltünk egy kicsit a nagy melegtől, de azért augusztus 25-én reggel 7 órára mindenki megérkezett a nyugdíjas záradoklatra, tele lett a nagy busz. A klímaberendezés működött, így melegünk sem volt az utazás alatt. Sajnos,

amerre mentünk, mindenütt kiégett mezőt, kukorica- és napraforgóábrákat láttunk. Amint felértünk a Bakony fennsíkjára, örömünkre kellemes időt, zöld pázsitot és nagyon szép erdőket találtunk. Az itt lakó bencés remeték nem élnek elzártan, sűrű erdő közepén. Monostoruk a falu közepén van. Rajtunk kívül másik busz is látogatóban volt szombaton. A kedves remetékkel együtt végeztük a déli imaórát, azután Márton atya szentmisét mutatott be. A gyógynövénykertet is megnézhetjük. A templomtól bő egy kilométerre felújított, szép kis kápolnát találtunk három forrás közelében. Annak idejében itt remetéskedett 7 évig Szent Gellért. Elgondoltuk, hogy némi komforttal mi is eléledélnénk ezen a gyönyörű helyen. Innen Zircre utaztunk. Csodálatos szép barokk templomot láttunk, amit mostanában újították fel. Ragyogó, aranyozott szobrok, fāragványok fénylenek benne. A ciszterciek központja a nagy szerzetesház. Sajnos az épület nagy, a szerzetes kevés. Imádkozunk új hivatásokért! Kiadós fāgylalozással fejeztük be a kirándulást. Jó hangulatban jöttünk hazafelé. Már azt kérdezték az utastársak, hová és mikor megyünk legközelebb. Köszönjük a kedves plébános úrnak ezt a szép, élményekkel teli záradoklatot. *Szarvasné Marika*

Új sekrestyés

Szeptember 1-től új sekrestyés áll szolgálatba plébániánkon. Szeretettel köszöntjük Paragi Lászlót, akit látásból talán sokan ismernek templomunkból, és kívánunk neki áldásos szolgálatot. Isten segítse őt templomunkban!

elsőre, nehezen tudtam lelki szemeim elé képzelni, ahogyan elmélyülten imádkozom egy iskola aulájában.

Sosem felejttem el az első „idegenbeli” vasárnapot. A 10 órás szentmisére mentünk az iskolába. Fura volt, szokatlan, idegen. Két összetolt iskolapad: ez volt az oltár. Dolgos kezek által elrendezett közel

100 szék: ezek pedig a padok. Persze azért volt konstans elem is, mint pl. Márton atya, aki remekül helytállt a szokatlan helyzetben, mondhatni, a szempillája se rezdült. Adódhatott bárminemű rendkívüli szituáció: egyik alkalommal a hangosítás melléktermékeként sikerült befognunk az egyik rádióadót is, így az ő hangján kívül némi világi mulatós zene is belehasított az aula csendjébe; olykor pedig hol Balázs, hol én nyúltunk mellé az erre az időre kölcsönbe kapott szintetizátoron, s a népének kísérete így kissé rockosítva lett...

A baptisták imaházában rendre 200 feletti katolikus hívó gyűlt össze minden vasárnap a reggeli 8-as misére, szó nélkül tűrve, hogy a helység viszonylag szűkös volt (nekünk legalábbis), letérdelni se tudtunk, a meleg nyári reggeleken pedig igen gyorsan fülledtté vált a klíma. Öröm volt nézni, hogy elfogadták a jelenlévő testvérek a helyzetet, jó volt látni, hogy érzik és tudják, nem az számít, hol vagyunk, hanem hogy ott van velünk Ő, aki miatt összegyűltünk, a mi Urunk, Jézus Krisztus.

Este 6 órakor a református templomban volt szentmise, számomra ez volt a legmeghittebb helyszín. A templom olyan, mint egy ékszerdoboz, egy oázis, a hangulata rögtön megfogja az embert, amint belép.

Mindhárom vasárnapi szentmise egyszerre volt ökumenikus és katolikus jellegű. S nem csak azért, mert más-más felekezeti Isten házában voltunk. A reggeli mise után Háló Gyula, a baptista lelkész fogadott minket mosolyogva a kijáratnál, miközben a baptista testvérek már javában kezdtek összejövetelükre készülni. Még épp elnémultak záróénekünk hangjai, már felcsendült a baptista dicsőítő dal akkordja. Este, kifelé menet a református templomból Orbán Kálmán lelkész mosolygott ránk kacsintva, kedvesen a bajusza alól.

A 10 órai szentmisék előtt és után (főként azok érezhették ezt intenzívebben, akik egy vagy több alkalommal részt vettek a helyszín méltó előkészítésében) inkább evangelizáló lelkület keríthette

hatalmába az ott résztvevőket. Öröm volt nézni, ahogy az iskola gondnoknője alkalomról alkalomra egyre érdeklődőbb figyelt a háttérből az elő-és utómunkálatokat, illetve ki tudja, talán magát a szentmiséket is. Azt hiszem, ő se láthatott ilyet túl sűrűn. ☺ Többször is

Evangelizálás a hittantáborban

A hittantábort bevezető három napos felsős portyán egy izgalmas kalandra hívtuk meg a hittanosokat. Falumissziót tartunk Mánfán! A harmadik napon dél körül érkezünk a falu határába, ahol egy tündéri Árpád-kori templom mellett készültünk föl. Márton atya és Surányi Ábel lelki ráhangolója után kiscsoportban beszéltek át, hogy mit jelent hitünk megosztása olyanokkal, akik távol állnak a vallástól, és milyen tapasztalataink vannak erről iskolában, barátok közt. A kiscsoportban mindenki készített egy igekártya-ajándékot szépen megrajzolva és kidíszítve. Ezeket és egy-egy méceszt az oltárra helyezve tartottunk egy küldetési szentmisét, amiben imádkoztunk a falu lakóiért és a misszió lelki gyümölcseiért. Ezután teljes menetfelszereléssel indultunk a faluba, ahol kettesével váltak le sorban a fiatalok, legelsőként az 5. osztályos Csernyus Kata és Lili nyitva a sort. Több házba is bekopogva szólították meg a háziakat röviden elmondva, hogy katolikus fiatalok vagyunk, akik vándortáborozunk, és a falu határában lévő templomban szentmisén imádkoztunk az itt élőkért, és ennek jeleként szeretnénk egy kedves ajándékot adni, egy igekártyát és egy méceszt. És amikor csak meggyűjtjük azt a méceszt, gondoljanak arra, hogy az az oltáron lett megáldva. A misszió után egybegyűlve nagy körben osztottuk meg élményeinket. Az esetenkénti értetlen, elutasító fogadtatás mellett szinte mindenkinek volt élménye arról, hogy az emberek várják, szívesen elfogadják a hit ajándékát. Jó volt hallani a lelkes beszámolókat! Jézus evangelizálni küld bennünket! Ezen a napon is megpróbálta bátorságunkat.

V. EMIT Tábor

Nyár elején Márton atya hathatós támogatásával, és kitartó unszolására egy egész szép kis imrei különítménnyel együtt én is részt vettem az V. Egyházmegyei Ifjúsági Táborban (EMIT). Eleinte nem örültem túlságosan ennek a tábornak, féltem, hogy milyen lesz, ráadásul elmaradt miatta a dél-pesti plébániák nyári közös ifis hittantábora. Mikor azonban hazajöttem, már nagyon örültem, mert ez volt életem legszebb hete, amit egy keresztény közösségben tölthettem el. Sok-sok új ember, és mindenki kedves és nyitott, nagyon sok új ismerőst szereztem. A táborban kis csoportokra voltunk osztva, én szerencsémre négy embert is ismertem már alpból a csoportunkból, na nem mintha gondot jelentett volna a többiekkel való megismerkedés és összerázódás, de az elején mindenki örül a biztos támpontoknak. A csoportvezetőink nálunk néhány évvel

idősebb fiatalok voltak, akik maguk is közreműködtek a tábor szervezésében. Az én vezetőimet Csanádnak és Eszternek hívták, és fiatal házások voltak. Nagyon kedvesek voltak, és nem erőltettek ránk semmit. A táborban inkább a móka és a kacagás kapott főbb szerepet, háttérbe szorítva a mélyebb lelki programokat. Ez nem is volt baj, mivel amiatt, hogy kevesebb komolyabb beszélgetés volt, azok

mélyebbre sikerültek. Én egy ilyen lelki beszélgetéses élményemet oszthatom meg, ami úgy kezdődött, hogy a témafelvezetésnél, amit Zsolt atya tartott, mindenki kapott egy kis lapot kérdésekkel. Az elején nagyon nem volt kedvem hozzá, és csak nyügnék éreztem, ahogy a többiek is. De ahogy a csoporttal elkezdünk beszélgetni róla, mindenkinek gondolatai támadtak a kérdésekről, és nagyon jót beszélgettünk. A végén elkéstünk a miséről, mert úgy elszaladt az idő, hogy 10 perccel a megbeszélte időpont után kaptunk észbe. Volt egy másik lelki beszélgetés is, amikor szintén egy lapot kaptunk, amire mondatok voltak felírva, befejezetlenül a végükön, és nekünk kellett kiegészíteni. A mondatok a jézusi lelkiség megéléséről szóltak, és arról, hogy mit jelent nekem közösséghez tartozni, és mit jelent nekem Jézus. Ritka szokott lenni az az alkalom, amikor tényleg mélyen át tudom gondolni ezeket a kérdéseket, és tudok rájuk mély és megalapozott válaszokat adni, de akkor és ott sikerült. Teleírtam a lapomat jegyzettel, és a megosztási időben szinte csak én beszéltem, de a többiek, és főként a csoportvezetőim nagyon örültek ennek. Kaptam is egy levelet a fészbüket helyettesítő kis borítékomba, a valós üzenőfalamra, hogy: „Tök jó, hogy ilyen komoly és ilyen vicces is tudsz lenni egy-

szerre, nagyon sok értéket adsz a csoportnak!” Ez volt szerintem az eddigi legnagyobb dicséret, amit kaptam. Veze-

tőink milliót játékot hoztak nekünk, és mindig jókat beszélgettünk csak úgy is, ha nem volt megadva téma. Nagy élmény volt még a Színes Estre való felkészülés, amely során végigrohogtunk egy egész délutánt. Összegezve: egy lelkileg és hangulatilag rendkívülien jó táborban vehetem részt, és a végére egy nagyon jó közösség kovácsolódott össze a kék altáborunkból. (Nagyon jók voltak még a misék, amiken az Imperfectum zenekar kísért.) Épp mostanában lesz az altáborunk találkozója a Margit-szigeten, amit én szervezek. ☺ És végezetül: A Kékek a legjobbak!!!
Novák Stefán

Templomtető-felújítás

Június 25-én hétfőn reggel tartottuk meg az utolsó szentmisét a templomban. Aznap délelőtt lelkes - jobbára nyugdíjas - segítőcsapat munkájával a templom összes szőnyegének, szobrának, díszének elpakolása megtörtént, és ezeket a sekrestyetraktárba, a két elülső oldalhelységbe, valamint a szentélybe rakodtuk, és amit lehetett, takarófoliával fedtük le. A templomi főhajó és falai csupaszon maradtak, egyedül a padok és a nehezebb bútorok maradtak a helyükön. Ezeket néhány nappal később szállítottuk a szentélybe és a garázsba. A padosok közül végül csak a keskenyebb, oszlopok közötti padokat kellett fölszednünk és kivinnünk az állványozás miatt. A főhajó középső padosorai a helyükön maradhattak, és fóliával takartuk le. A munkák kezdését rögtön az elején halasztotta, hogy az építészvezető kórházba került vesegörcsrel egy hétre. Ezután is lassan indult a munka, de aztán csak beállványozták a templomot, és a tetőszint alatt teljes területen munkapadozat készült. Egy bő hónapig kívülről nem sok minden látszott, mert az álmennyezetet bontották el, a pillérek fölötti magasítást falazták föl és készült rá betonkoszorú. Az

új tetőszerkezet hatalmas 5 fő tartóját a templomkertben ácsolták készre, és amikor elkészültek vele az ácsok, indulhatott a régi tető alumínium-lemez héjazatának bontása augusztus 27-én. A vas tartószerkezet bontásával augusztus 31-én végeztek, miközben látványos eseményként folyamatosan emelte be daru az új fő tartókat. Megkezdődött a külső falak 110 cm-es magasítása és rákerült a betonkoszorú. Az ácsok precíz és gyors munkája felgyorsította az építkezést, és szeptember 7-re (két nappal a részhatáridő után) szerkezetkész állapotban, lefóliázva állt a tető. Isten gondviselése segített bennünket - bár az ország népe nyögte az aszályt -, mert a 11 napig szabad ég alatt álló főhajóra egy csepp eső sem esett. Augusztus 24-én megtekintette az építkezést Sandner Zoltán egyházmegyei főépítész, aki erőteljesen szorgalmazta, hogy a meglévő állványozást kihasználva próbáljuk meg a templom belső festését is elvégeztetni, legalább a templombelső felső részén, ami gurulóállványról már nem érhető el. Ez a munka nem volt része a tető-felújítási projektnek, és anyagi okok miatt nem is volt tervezve. A templombelső festésének kapcsán merült fel, hogy jó lenne akkor már az elektromos rendszer felújítását is megcsináltatni, hogy annak végeztével az egész templom kifestésére sor kerülhessen, mivel a felújítás kezdetekor elkészült a templom teljes villamos felújításának és világítás-rendszerének terve. Jelenleg árajánlatokat kérünk villanszerelőktől és festőktől a munkálatokra. A fő kérdés az anyagiakon túl, hogy a szűkös időbe mennyire fér bele a két munkafolyamat, mielőtt elbontják az állványzatot. Ha viszont további napokra lenne szükség az állványzatra, annak további bérleti költségét már a plébániának kellene állnia. A jelenlegi véghatáridő szeptember 28. a tetőépítési és to-

ronyfelújítási munkálatokra. Amennyiben az elektromos felújításra és festésre is sor kerül - ami nagyon jó lenne-, ez a határidő tovább csúszna, viszont egységes és szép belső teret nyernénk, és már csak a szentély felújítása maradna a következő esztendőre.

Ezért a festésre és villanszerelésre rendkívüli célgűjtést hirdetünk az egyházközségben. Kérjük a kedves testvéreket, hogy erejükhez mérten segítsék templomunk szépülését! A festésre egy nagyon előnyös 1,1 millió Ft-os árajánlatot kaptunk, az elektromos felújításra és az új lámpatestek beszerzésére ennél jóval nagyobb összeget kell szánnunk (kb. 3 millió).
- plébános -

Templomunk tetőzetének felújításáról képsorozatot nézhettek meg plébániánk Picasa-weboldalán a következő honlapon: <https://picasaweb.google.com/sztimreplebania/Epites>

Templomfelújítás - ökumenével!

Mikor már biztos lett, hogy templomunk új tetőt kap, s nincs visszaút, napról-napra egyre kíváncsibban vártam, vajon milyen átmeneti megoldást talál Márton atya a szentmisék leendő helyszínét illetően. Meglepetésként ért, mikor először meghallottam, hogy a baptisták imaháza, a Kastélydombi Iskola aulája és a reformátusok temploma lettek a kiválasztott helyszínek. Kicsit bizarrnak hatott